Învățarea experiențială -Reviewing

Înv. Popescu Mihaela
Şcoala Generală Dr. Petru Groza Băcia

"Spune-mi şi voi uita, predă-mi şi îmi voi aminti, implică-mă şi voi învăța." - proverb chinez

•Oamenii reţin informaţia astfel:
•10% din ceea ce citesc;
•20% din ceea ce aud;
•30% din ceea ce văd;
•50% din ceea ce aud şi văd;
•70% din ceea ce repetă verbal şi scriu;
•90% din ceea ce repetă verbal şi experimentează.

Ce înseamnă reviewing?

•Reviewing este învățarea din propria experiență - sau abilitarea altora pentru a o face. Reviewing (analiză de proces) te ajută să obții mai mult din munca pe care o faci, din viață şi recreare - în special - dacă abilitățile de reviewing se suprapun peste ambițiile personale. Reviewing este orice proces care te ajută să dai sens propriei experienţe pentru învățare şi dezvoltare personală.

Diferența dintre învățarea clasică şi reviewing

•Teoriile clasice ale educației clasifică elevii ca receptori pasivi de informație.

•Teoria educației experiențiale are o abordare diferită. Implicarea elevilor ca părți active în învățare este filozofia de baza a învățării experiențiale.

Învățarea experiențială are trei componente:

•Cunoştinţe - concepte, fapte, informaţie şi experienţa anterioară;

•Activităţi - cunoştinţe aplicate la evenimentele curente, în desfăşurare;

•Reflecţie – gândire axată pe analiza şi evaluarea propriilor activităţi şi a contribuţiei la propria creştere personală.

Activitatea de reviewing include:

•analizarea experienței;
•găsirea semnificațiilor experienței;
•comunicarea experienței;
•resemnificarea experienței;
•învățarea din experiență.
•reflecție asupra experienței;

Activitatea de reviewing are două sensuri:

•Reviewing = învățare - procesul de învățare din experiență (de exemplu, prin modul de ținere a unei agende zilnice de lucru, încrederea într-un prieten, discuția cu un mentor etc). Acest sens se referă la ceea ce faci!

•Reviewing = asistarea altora în învățare - facilitarea învățării experiențiale pentru alții (de exemplu, prin punerea întrebărilor, acordarea feedback-ului, sau explorarea unor alternative de explicare). Sensul se referă la ceea ce face facilitatorul!

Elemente cheie în analiza de proces

•Comunicarea

•Analiza de proces implică comunicarea despre experiența recentă. O dată ce canalele comunicării sunt deschise, analiza de proces se poate desfăşura.

•Abilități de a pune întrebări

•Reviewing înseamnă mai mult decât a pune întrebări, dar acesta este primul pas. Întrebările deschise sunt importante.

•Inovare

•Imaginația este importantă pentru a găsi noi căi de a vedea, comunica şi învăța.

Procesul de reviewing necesită parcurgerea a patru paşi:

•Experiența

•Înseamnă să retrăieşti ceea ce s-a întâmplat. Este o reamintire a evenimentelor semnificative asupra a ceea ce s-a întâmplat.

•Exprimarea

•Te obligă să te focalizezi pe calitatea experienței şi să-ți pui întrebări de genul: Cum a fost? Cum te-ai simțit?

•Examinarea

•Presupune analiza şi raționalizarea experienței avute.

•Explorarea

•Înseamnă pregătirea pentru explorarea unor comportamente reieşite din stadiile anterioare.

Acțiunea presupune adesea fixarea unor ținte.

•motivarea participanților;
•dezvoltarea încrederii;
•crearea culturii de învățare;
•dezvoltarea comunicării şi a abilităților interpersonale;
•îmbunătățirea muncii în echipă;
•luarea deciziilor şi rezolvarea obiecțiilor;
•abilități de conducere şi leadership.

Caracteristici ale învățării experiențiale:

•Asigură o implicare activă a elevului;

•Se bazează pe experiențele lor;

•Asigură un dialog activ între profesor şi elev;

•Implică reflecția activă (învățarea este eficientă după ce reflectăm asupra situației la care am participat);

•învățarea este experiențială atunci când experiența umană face parte din procesul de învățare;

•învățarea începe cu ideile şi conceptele elevului; nu există un "profesor" care să citească din cărți;

•experiențele personale şi dezvoltarea personală sunt valorizate;

•evaluarea este considerată a fi o experiență de învățare pe care elevii învață să o aplice pe ei înşişi;

•învățarea experiențială este organizată în jurul experienței - experiențele anterioare ale elevilor sunt luate în considerare încă din faza de proiectare a cursului;

•învățarea este centrată pe fiecare persoană în parte;

•este o învățare bazată pe percepție, nu pe teorie - învățarea experiențială stimulează abilitățile elevilor de a motiva şi explică un subiect, din perspectivă proprie;

•“Experiența este un profesor puternic.”

Teoria învăţării experienţiale oferă o viziune fundamental diferită asupra procesului de învăţare faţă de teoriile behavioriste sau teoriile mai implicite ale învăţării (bazate pe o epistemologie idealistă) care accentuează rolul metodelor tradiţionale.
Învăţarea experienţială a fost consacrată conceptual de către David Kolb în 1984. Autorul numeşte astfel această teorie a învăţării pentru două motive: unul ar fi că este inspirată de teoria lui Dewey, Lewin şi Piaget, iar altul ar fi de a sublinia rolul esenţial pe care experienţa îl joacă în procesul de învăţare. Teoria învăţării experienţiale se diferenţiază astfel de alte teorii cognitiviste - care accentuează în principal importanţa însuşirii, manipulării, reamintirii unor simboluri abstracte – sau behavioriste care neagă importanţa conştiinţei individului şi a experienţei sale subiective în procesul de învăţare. Noul concept nu trebuie privit (Kolb, 1984) ca o alternativă la teoriile behavioriste şi cognitiviste, ci ca o perspectivă integratoare holistică asupra învăţării care combină experienţa, percepţia, cogniţia şi comportamentul.
Învăţarea experienţială este definită de Kolb ca proces în care cunoaşterea este creată prin transformarea experienţei.
Modele care au stat la baza construirii teoriei învăţării experienţiale
Modelul cercetare acţiune al lui Lewin
Conform acestui model, învăţarea este facilitată eficient dacă aceasta începe cu experienţa prezentă, urmată de colectarea de date şi observaţii despre experienţă. Datele sunt ulterior analizate, iar concluziile acestei analize sunt apoi utilizate de actori în experienţă pentru a le modifica comportamentul şi alegerea unor noi experienţe.
Astfel, învăţarea este concepută ca un ciclu compus din patru stadii:
1. Experienţa concretă imediată – bază pentru observaţie şi reflecţie;
2. Observaţie şi reflecţie;
3. Formarea conceptelor abstracte şi generalizărilor;
4. Testarea implicaţiilor conceptelor în noi situaţii.
Acest model a fost valorificat de Kolb în construirea teoriei învăţării exprienţiale pentru două aspecte:
1. Subliniază importanţei experienţei concrete pentru validarea conceptelor abstracte. Prin raportarea la experienţa personală, persoana care învaţă asigură un sens personal, subiectiv, viu al conceptelor abstracte şi în acelaşi timp oferă un punct de referinţă public, concret pentru validarea şi testarea conceptelor create în procesul de învăţare.
2. cercetarea acţiune se bazează pe procesele de feedback. Feedbackul prezent în învăţarea socială şi în procesul rezolvării de probleme oferă o bază pentru un proces continuu al acţiunii orientate către scop şi pentru evaluarea consecinţelor acestei acţiuni. Lewin considera că ineficienţa proceselor se datorează în final lipsei unor procese de feedback adecvate, unui dezechilibru între observaţie şi acţiune.
Scopul acestui model este de a integra cele două procese – al acţiunii şi al observării efectelor acesteia pentru a genera un plus de învăţare.
Modelul învăţării la J. Dewey
Modelul propus de Dewey este similar modelului lui Lewin, cu deosebirea că evidenţiază mai explicit modul în care învăţarea transformă impulsurile, sentimentele şi dorinţele în acţiuni cu scopuri mai înalte. Formarea scopurilor, conform lui Dewey (1938), este o operaţiune intelectuală complexă ce implică:

1. observarea condiţiilor înconjurătoare,
2. cunoaşterea a ceea ce s-a întâmplat în condiţii similare în trecut, cunoaştere obţinută în parte din amintiri, din lecturi, din informaţii, sfaturi, atenţionări primite de la cei care au o experienţă mai largă,
3. judecata, care înseamnă punerea împreună a ceea ce este observat şi a ceea ce este aflat de la ceilalţi pentru a crea un sens. Un scop diferă de un impuls sau de o dorinţă prin aceea că se prevăd consecinţele acţiunii date fiind anumite condiţii prezente.

Problema crucială a educaţiei este (Dewey, 1938) de a obţine amânarea acţiunii imediate până când intervin observaţia şi judecata. Anticiparea consecinţelor acţiunii trebuie să se împletească cu dorinţa şi impulsul pentru a determina acţiunea.

Modelul învăţării experienţiale după Dewey poate fi reprezentat ca un ciclu de patru stadii: impuls, observaţie, cunoaştere, judecată. Procesul învăţării integrează la Dewey experienţă, concepte, observaţii, acţiune. Impulsul experienţei dau ideilor forţă, iar ideile dau impulsului direcţie. Amânarea acţiunii imediate este necesară pentru ca observaţia şi judecata să intervină, iar acţiunea este esenţială pentru realizarea scopului.

Teoria lui Piaget asupra învăţării şi dezvoltării cognitive

Pentru Piaget, dezvoltarea cognitivă presupune trecerea de la cunoaşterea concretă la cunoaşterea abstractă, construită, de la un mod de cunoaştere activ egocentric, la un mod de cunoaştere interiorizat reflectiv. Procesul de învăţare (Piaget, 1970) are loc într-un ciclu de interacţiuni între individ şi mediu, concepţie similară celor construite de Lewin şi Dewey. În termenii lui Piaget, cheia învăţării este interacţiunea reciprocă a proceselor de acomodare a conceptelor sau schemelor la experienţă şi de asimilare a evenimentelor şi experienţelor din lume în conceptele şi schemele existente. Învăţarea sau adaptarea inteligentă are loc prin tensiunea echilibrată a celor două procese

Teoriile clasice ale educatiei clasifica studentii ca receptori pasivi de informatie.

Teoria educatiei experientiale are o abordare diferita. Implicarea studentilor ca parti active in invatare este filozofia de baza a invatarii experientiale. Invatarea experientiala are trei componente:

- Cunostinte – concepte, fapte, informatie si experienta anterioara;
- Activitati – cunostinte aplicate la evenimentele curente, in desfasurare;
- Reflectie – gandire axata pe analiza si evaluarea propriilor activitati si a contributiei la propria crestere personala.

Ce este reviewing?

Reviewing este invatarea din propria experienta – sau abilitarea altora pentru a o face. Reviewing (analiza de proces) te ajuta sa obtii mai mult din munca pe care o faci, din viata si recreare – in special – daca abilitatile de reviewing se suprapun peste ambitiile personale. Reviewing este orice proces care te ajuta sa dai sens propriei experiente pentru invatare si dezvoltarea personala.

Activitatea de reviewing include:

- reflectie asupra experientei;
- analizarea experientei;
- gasirea semnificatiilor experientei;
- comunicarea experientei;
- resemnificarea experientei;

- invatarea din experienta.

Cuvinte alternative: procesare, debriefing, reflectare.

Activitatea de reviewing are doua sensuri:

- Reviewing = invatare – procesul de invatare din experienta (de exemplu, prin modul de tinere a unei agende zilnice de lucru, increderea intr-un prieten, discutia cu un mentor etc). Acest sens se refera la ceea ce faci!
- Reviewing = asistarea altora in invatare – facilitarea invatarii experientiale pentru altii (de exemplu, prin punerea intrebarilor, acordarea feedback-ului, sau explorarea unor alternative de explicare). Sensul se refera la ceea ce face facilitatorul!

Elemente cheie in analiza de proces (Reviewing)

- **Comunicarea**
Analiza de proces implica comunicarea despre experienta recenta. O data ce canalele comunicarii sunt deschise, analiza de proces se poate desfasura.
- **Abilitati de a pune intrebari**
Reviewing inseamna mai mult decat a pune intrebari, dar acesta este primul pas. Intrebarile deschise sunt importante.
- **Inovare**
Imaginatia este importanta pentru a gasi noi cai de a vedea, comunica si invata.

Pe scurt, procesul de reviewing inseamna experienta + reflectare (reviewing) = invatare.

Procesul de reviewing necesita parcurgerea a patru pasi:

- **Experienta**
Inseamna sa retraiesti ceea ce s-a intamplat. Este o reamintire a evenimentelor semnificative asupra a ceea ce s-a intamplat.
- **Exprimarea**
Te obliga sa te focalizezi pe calitatea experientei si sa-ti pui intrebari de genul: Cum a fost? Cum te-ai simtit?
- **Examinarea**
Presupune analiza si rationalizarea experientei avute.
- **Explorarea**
Inseamna pregatirea pentru explorarea unor comportamente reiesite din stadiile anterioare.

Actiunea presupune adesea fixarea unor tinte.

Instrumentele folosite in invatarea experientiala sunt potrivite pentru motivarea participantilor, dar si pentru atingerea unei palete variate de obiective:

- motivarea participantilor;
- dezvoltarea increderii;
- crearea culturii de invatare;
- dezvoltarea comunicarii si a abilitatilor interpersonale;
- imbunatatirea muncii in echipa;
- luarea deciziilor si rezolvarea obiectiilor;
- abilitati de conducere si leadership.

Inspirație !

PS: Dacă tu consideri că acest articol poate fi de folos prietenilor tăi, atunci te încurajez să îl recomanzi și lor.

- See more at: http://www.andyszekely.ro/invatare-experientiala/#sthash.97wjgOkM.dpuf